

V R T E C.

Izhaja
1. dnó
vsacega
meseca
na celej
póli in
stoji za
vse leto
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
sv. vr.

Naroč-
nina so
naprej
plačaje
in po-
šilja u-
redništ-
vu v
Ljubar-
jevih
nlicah
biš. št. 1
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 9.

V Ljubljani 1. septembra 1877.

Leto VII.

Vedno hvalo!

Gula sem, da milost sprejme
Duša ta iz božjih rok,
Kterej videti on daje
Stvarstva čudoviti krog.

Ljubljenci! pomilostčeno
Imenujte mene zdaj:
Čudes zrla sem nebrojnih,
Gledala na zemlji — raj!

Prehodila sem, presrečna,
Velekrasni vrt cvetán,
Ki najlepši je na sveti,
Ki Italija je zván.

V njem čudile so naravi
Blažene se mi oči,
Naslajála jih čarobe
Od umétejljnih stvari.

Zrla sem potapljačoje
Solnce v sinje se morjé;
Luna, zvezde so trosile
Vá-nje bisere zlaté.

Odkrivála je lepôta
Čudovitih se jezér,
Kder mi je okó ustavljal,
Očaróval blesk stotér.

Pozdravljala sem otóke,
Večna je na njih pomlád,
Večno jih pokriva cvetje
In iz njega gléda sád.

Bivala sem v prostej Švici,
Vzduh vživála nje gorá,
Vpričo sneznega Gotarda
Preslavljlála sem Bogá.

In blažénstvo! petje tudi
Poslušála sem sladkó,
Ono petje, ki vzdiguje
Željno srce mi v nebó! —

Nij li res, da hvalo dolžna
Vzgláštati sem Njemu jaz,
Njemu, ki mi dal užiti
Ta nebesko-srečni čas!

Lujza Pejakova.